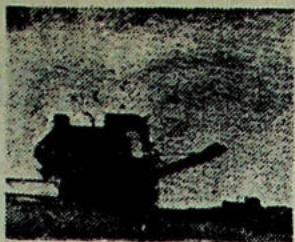

Spaudos centras
„DERLIUS-81“
praneša:

TEBEPIRMAUJA JUOZAS ČENYS

Nuo pirmųjų pjūties dienų darbų sparta ir kokybė javų plotuose rajone niekam nenusileidžia „Nevėžio“ kolūkiečių Jūozas Čenys. Nevežiečių tai nestebina: Jūozas ne naujokas, šiemetinė įvairpūtė jam dvyliktoji, trys dešimtmečiai kai mechanizatoriumi dirba. Nė lengvoje pernykštėje kovoje už derlių nevežiečių tarpe buvo antras, šiemetinės irgi lengvos nesitikiėjo. Dar pavasarį kiekvieną savo kombaino varžtelį, kiekvieną detalę kruopščiai peržiūrėjo, ir šis dabar dirba tarytum laikrodinis. Juozo kombainą šiomis dienomis papuoš ketvirtoji penkiakampė žvaigždutė, ženklinti prikultą ketvirtąjį šimtą tonų šiurmečio derliaus. Papuoš „Ateities“ kolūkiečių laukuose, kurio žemdirbiams Jūozas talkina nuo šio pirmadienio.

— Geras pagalbininkas mums atvyko, — džiaugiasi kolūkiečių pirmininkas, Algis Balaišis. Jau pirmąją darbo dieną per pusdienį trylika

tonų miežių prikultė, dirba iki raso iškrenta.

Susumavus praėjusios savaitės rajono kombainininkų socialistinio lenktyniavimo rezultatus, vėlgi nugalėtoju buvo pripažintas Jūozas Čenys. Užvakar „Geriausiojo rajono kombainininko“ gairėle jam įteikė Žemės ūkio valdybos viršininko pavaduotojas Petras Marciukas ir Žemės ūkio darbuotojų profesinės sąjungos rajono komiteto pirmininkas Jakovas Krenauskas. Pirmūnui spaudė ranką „Ateities“ kolūkiečių vadovai, naujieji darbo draugai. Juozui įteikti kuplūs pirmųjų rudens gėlių — aštrų žiedai.

Ir tomis, be abejonės, Juozui džiugiomis minutėmis jo žvilgsnis nerimastingai lytė jo debesimis apsinešusį dangaus pakraštį ir lygų, platų miežių lauką, į kurį iki vėlyvų sutemų vėl įsireš jo kombainas. Kad greičiau priartintų ateitiesiems džiugią dieną — pabaigusių šventę.

J. Jaras

VISŲ SALIŲ PROLETARAI, VIENYKITES!

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Pabaigtuvių išvakarėse

Nuvykę antradienį į Cerniachovskio kolūki, radome kombainininkus kertant kolūkiečių sodybinių sklypų miežius, užaugintus bendrame masyve. Visi kolūkiečiai miežius ir miežiai jau buvo nukirsti. Belikę pjauti apie 60 ha mišinių — mažiau nei dešimtadalis viso kolūkiečių javų ploto. Didysis įvairpūtės darbininkas čia iš esmės jau baigėsi — kaip niekad anksti, vos įpusėjęs rugpjūtį.

Saulė šią vasarą dosniai skleidė spindulius visų ūkių laukuose. O kad cerniachovskiečiai sumaniai panaudojo palankias orų sąlygas ir pjūtį baigia vieni pirmųjų rajone — čia jau viso šių žemdirbių kolektyvo nuopelnas. Neseniai pradėjęs šia dirbti pirmininko pavaduotoju Albinas Miškinis pasakoja jog kolūkiečių kombainininkai rytais neraginami skubėdavo į laukus, dar rasai nespejus nukristi, o vakarais kirsda-

vo javus, kol varpos atidregdavo. Užtat ir kolūkiečių valdyba pasirūpino šių stropių žmonių darbo sąlygas palengvinti: į lauką būdavo kasdien atvežami ne vien pietūs, bet ir pavakariai. Kasdien būdavo susumuota mi ir skelbiami javų kirtėjų socialtyniavimo rezultatai. O jų pasiekimai ir rajono mastu yra iš tiesų nemaži. Kombainininkas Vytas Karalius iki šiol yra nukirtęs 123 ha javų ir prikūles 254 tonas grūdų. Iki pastarosios savaitės jis užėmė antrąją vietą geriausiojo rajono kombainininkų penketelėje. Paskutinės pjūties dienose buvo palankesnės V. Karalius darbo draugui Broniui Andrikonui, neseniai iškovojusiam kolūkiečių javų kirtėjų lenktyniavimo pirmąją vietą: iki šiol jis spėjo nukirsti 137 ha javų ir prikult 274 tonas grūdų.

Dabar likęs dar nenukirstas mišinių laukas — tik menka salelė ankščiau pribrėdusių, jau sudorotų javų jūroje. Tačiau be nuostolių šiuos mišinius sudoroti ir visą jų sėklą aruoduose išsaugoti — didžiulės svarbos reikalas. Šios sėklos ištekliai nulems, ar baltymingos bus ateinančiais metais vienmetės žolės, skirtos silosavimui ir papildomam šėrimui. Kolūkiečių specialistai sėklinių mišinių pjūvimui yra numatę pasiskolinti iš Skiemonių kolūkiečių kertamąją. Nukirstus mišinius ruošiamasi pradalgėse kiek padžiointi ir tada iškulti kombainais.

Nors ir anksti javus nukirtus, grūdų ražienose nepalikus, cerniachovskiečiams nepavyko pasiekti socialistiniuose įsipareigojimuose už-

sibrėžto javų derlingumo. Kaip ir daugumoje ūkių, gerai byrėjo kviečiai — iš hektaro po 3 tonas, ne ką prasčiau užderėjo rugiai, o štai miežių varpos buvo pernelyg lengvos. Vasarojaus derliui pakenkė tai, kad pernai lietingą rudenį buvo nelygiai suartios dirvos, o dalį arimo teko užbaigti pavasarį. Tam tikrų sunkumų pavasario darbininkams čia neišvengia ir todėl, kad žiemkenčių kolūkiečių sėjama perpus mažiau, negu vasarojaus. Esant tokiai javų pasėlių struktūrai, dirvų ruošimo ir sėjos darbų krūvis pavasarį būna daug didesnis, negu rudenį. Nepalankiomis sąlygomis čia nelengva vasarą pasėti geriausiais terminais.

Pašėlių struktūrą kolūkiečiai pertvarkyti — sudėtingas uždavinys.

Šią vasarą kolūkiečiai iš anksto žiemkenčių sėjai buvo įdirbta ir patręsta mėslu tik 40 ha pūdymo. Tačiau liepos antroje pusėje ir ši mėnesį kolūkiečių mechanizatoriai ruošė dirvas šiam tikslui labai intensyviai. Suarta, su kultivuota 60 ha po daugiamiečių žolių, 110 ha mišinių. Be to, 20 ha rugių bus sėjama po linų, 40 ha — po miežių. Ir pastarieji ploteliai baigiami skusti bei kultivuoti, juose iš rietuvių kratomas mėšlas. Taigi, beveik visa žemė žiemkenčių sėjai baigiama įdirbti, ruošiamasi nelukus joje išbarstyti mineralines trąšas, o granuliuotas superfosfatas bus įterpiamas kartu su sėkla.

Ankštokas Pašėlių grūdų sandėlis: jame neįmanoma vienu metu priiminti grūdus iš kombainų ir juos valyti sudėtinga valomąja. Todėl galutinis kviečių ir rugių valymas, ruošiantis sėjai, buvo

Anykščiai
1981 m.
rugpjūčio
20 d.

Ketvirtadienis
Nr. 98 (4291)
Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

organizuotas naktimis. Daug pastangų šiame bare įdėjo sandėlininkas Petras Ražinskas. Ir štai, šiandien visa žiemkenčių sėkla kruopščiai išvalyta, išdžiovinata, prieš sėją belieka tik ją išbeicuoti. Ateinantiems metams liks žiemkenčių sėklos atsargos — ne mažiau kaip pusė viso reikalingo jos kiekio. Šiame rezerve bus 8 tonos pirmojo atsėlio kviečių.

Ištemptai kolūkiečių darbuojasi šiaudų dorotojai. Ypač daug vasarojaus šiaudų supresavo mechanizatorius Jonas Puodžiūnas. Ne visi presuoti šiaudai tūpo į daržines: dabar jų ryšulių tvarkingai kraunami į stirtas.

Pačiame darbininkų įkarštyje kolūkiečių buvo suorganizuota linaraucio talka. Pagulsius, vėtros sutaršytus linus žmonės baigia nurauti rankomis. Gerai, kad dabar beveik visą linų derlių kolūkiečiai suvežė į daržines. Į fabriką stiebeliai bus pristatyti vėliau, baigus pagrindinius derliaus doravimo darbus.

Palyginti silpna kolūkiečių ražienų skutėjų grandis. Šiam darbiui stokojama mechanizatorių. Tiesa, mišinius nupjovus, kombainininkai bei šiaudų dorotojai palaipsniui bus nukreipti į kitus darbus, jų tarpe į ražienų skutimą ir arimą. Tačiau darbu įtampa artimiausiomis savaitėmis kolūkiečių ne kiek neatslūgs: po kelių dienų bus pradėta silosuoti kukurūzus, sėti rugius, o ir bulviakasis nebe už kalnų. Ankstyva pjūties pabaiga padės cerniachovskiečiams paspartinti visus rudens darbus, tuo pačiu geriau įdirbti dirvas ateinančių metų derliui.

O. Simanavičienė,
A. Kručiūtė,
Elmininkų bandymų stoties
mokslinės bendradarbės,
D. Binkys
„K. d.“ koresp.

Pirmaujantys Anykščių rajono kombainininkai šių metų rugpjūčio mėn. 17 d.

Ūkio pavadinimas	Pavardė, vardas	Kombaino markė	Prikultė grūdų tonų	Nupjovė javų sut. etai. ha	Pasiekė pamatos išdirbį sut. ha	Iverlinimas balais
„Nevėžis“	Čenys Jūozas	SK-5	357	276	13,5	96
Cerniachovskio	Andrikonis Bronius	SK-5	274	260	13,67	90
„Aukštakalniš“	Kavoliūnas Antanas	SK-5	326,4	238,7	10,8	86
Kurkliai	Strazdas Jonas	SK-5	236	215	13,4	83
Svėdasai	Stasiškis Antanas	SK-5	290	214,6	9,5	81

Žemės ūkio valdyba

Paimk duonos riekę...

Su didele pagarba ir susijaudinimu žvelgiame į laukus, į auksinę jų spalvą. Ir netiesa, kad mes neturime aukso! Stai jis, — brangesnis ir už brangiausiąjį metalą — mūsų turtas — mūsų gimtųjų laukų duona, laurų, sunki, brandi, gražiai nuokusi naujojo derliaus varpa!

Pjūtis! Ji visada valstiečio širdyje sukelia džiaugsmo ir susimąstymo akimiras. Pjūtis įprasmina svarbų, visiems labai reikalingą, taurų ir nelengvą darbą. Nuo sėjos iki pjūties praeina kantrus laukimo, rūpesčių, pergyvenimų mėnesiai, jaudinimosi naktys ir dienos. Salčiai ir liūties, užsitęsusių kaitros ir grėsmingų juodų debesų paliečia ne tik laukus, bet ir kiekvieno žem-

JUOZAS NEKROSIUS,
poetas

dirbio širdį. Todėl taip ir brangi, tausotina kiekviena išauginto derliaus varpa, kiekvienas grūdai!

Ypač dabar, kada sprendžiamas derliaus likimas! Respublikos laukuose — darbininkai. Gaudžia, dreba, susiūbuoja geltonos tolimos. Padvelkia taip gerai pažįstamu ir svaiginamą kvapą — šviežiais grūdais, kurie nustelbia net ir benzino kvapą. Į kombainų talpas skraites neperstojama srove teka grūdai, byra mūsų turtas! O, kaip svarbu, kad jis nebyrėtų pro šalį: į dirvą, ant kelio, nebūtų trypiamas ir tuščiai švaistomas.

Iš mažų grūdėlių supilami dideli aruodai! Taupumas —

ne šykštumas! Todėl smerktinas bet koks netvarkingumas, aplaidumas ar lengvabūdiška pažiūra dorojant derlių. Bet kartais, džia, tenka išgirsti ir tokius samprotavimus:

— Pamanykit! — šaukiauti varpos, grūdus! Antai kokie laukai, kokios platumos! — Taip, laukai mūsų platus ir derlingi! Tačiau turbūt kiekviename ūkyje galima paskaičiuoti, ką pavyzdžiui, konkrečiai reikėtų išsaugoti VIENAS naujojo derliaus procentas. Tai, be abejonės, būtų ne viena varpa, ne vienas kilogramas, o šimtai centnerių! O visos respublikos laukuose — tūkstančiai tonų! Neseniai „Tiesoje“ buvo paskelbtas laiškas apie trypiamus nenupjautus kvie-

čius. Laiško autorius labai susijaudinęs atkreipė mūsų dėmesį į moralines tokių poelgių pasekmes. Tai labai teisina! Jeigu mes nesaugosime grūdų, prirasime nesaugoti ir kilogramo. O tai reikšia — negerbti savo ir kitų žmonių trūdo.

Melėlių rajone teko matyti tokį vaizdėlį. Kombainas, nuvaręs paskutinę pradalgę, sustojo. Tarp elektros stulpų, kaip sakoma, liko „barzda“ — siauras rėželis rugių, gal keliasdešimt varpų. Ir kombainininkas, pagyvenęs žmogus, išsiėmęs lenktinį peilį, savo rankomis nupjovė jas ir sumetė į kombainą. Ši „smulkmenėlė“, gal ir nereikšminga didelių masių, didvyriškos kovos už derlių fone, tačiau čia visų pirma mums svarbus žmogus, gerbiantis savo profesiją, nemo-

kantis dirbti atmestinal, apgraibomis... Kad tik daugiau tokių „nereikšmingų smulkmenų!“.

Derlius! Tai, žinoma, svarbu! Bet svarbiausia — žmogus, kuris save išreiškia ir įprasmina reikšmingame, visuomeni gyvenime darbe! Ir didelės pagarbos, didelės meilės verti mūsų plačių laukų darbininkai, — kombainininkai, automašinių vairuotojai, traktorininkai, artojai, grūdų priėmėjai ir prižiūrėtojai — tikrieji žemės šeimininkai. Jų rankomis tvarkomas, priimamas ir lausojamas vienuoliktos penkmečio PIRMASIS DERLIUS!

Ir štai jis ant mūsų stalo! Rudas, apvalus, kvepiantis juodos duonos kepalas! Skanus ir šiltas, aromatingas ir

saldžiarūgštis! Saviškiul ir svečiui mes sakome:

— Paimkite duonos riekę!.. O kiek šiuose žodžiuose prasmės, žmogiškumo ir jausmų, kiek juose gero pasididžiavimo savo žeme, savo darbu, savo gyvenimu.

— Paimk duonos riekę!..

O kiek joje mūsų rankomis surinktų grūdų, kiek varpų?.. Kiek? Iš tikrųjų, kiek?.. Stai paskaičiuota, kad norint iškepti baltos duonos batonėlį, kuris kainuoja tik trylika kapėikų, reikia sumalti apie DVYLIKA TOKSTANČIŲ GRŪDŲ!.. O kiek grūdų reikia juodos duonos kepalui?.. Aš nežinau!.. Tik suvoki, kad labai labai daug, gal kelis šimtus tūkstančių. Tad tausokime grūdus, taupykite grūdus, saugokime grūdus, kiekvieną grūdą mūsų BENDRAM DUONOS KEPALUI!

TARYBŲ LIETUVOS SAVAITĖ

PARTIJOS PLANAI — LIAUDIES PLANAI

Tarybinės liaudies gerovei

Pasakoja Lietuvos T SR Valstybinio plano komiteto pirmininko pirmasis pavaduotojas
Br. ZAIKAUSKAS

„Devintajame dešimtmetyje Komunistų partija toliau nuosekliai vykdys savo ekonominę strategiją, kurios svarbiausias tikslas — nenukrypstant kelti materialinį ir kultūrinį liaudies gyvenimo lygį, sudaryti geresnes sąlygas visapusiškam asmenybės ugdymui...“

Iš „Pagrindinių TSRS ekonominio ir socialinio vystymo krypčių 1981–1985 metams ir laikotarpiui iki 1990 metų“.

TSKP XXVI suvažiavimo patvirtintos Pagrindinės Tarybų šalies raidos kryptys dar kartą akivaizdžiai patvirtina, kad mūsų partijai nėra nieko svarbiau, kaip tarybinis žmogus, jo gerovė. Jos nuosekliai kėlimas skelbiamas svarbiausiu vienuoliktojo penkmečio uždaviniu. Kartu nurodoma, kad tam reikalinga toliau didinti visuomeninės gamybos efektyvumą, racionaliai naudoti visų rūšių išteklius ir gerinti darbo kokybę.

Mūsų šalis dabar turi galimą ekonominį potencialą, todėl gali skirti vartojimui didelę sukurty materialinių gėrybių dalį. Antai, praėjusiais metais vartojimui teko 75,3 procento nacionalinių pajamų, 1985 metais numatoma skirti 77,3 procento. Pravartu prisiminti, kad nacionalinės pajamos vienuoliktojo penkmečio metais išaugo 18–20 procentų.

Tarybų Lietuvoje per vienuoliką penkmetį planuojama liaudies gerovės kėlimui panaudoti 5,3 milijardo rublių. Šiems reikalams bus skiriama maždaug 78 procentai nacionalinių pajamų.

Pagrindinis tarybinio žmonių gerovės šaltinis — darbo užmokestis. Vidutinis darbininkų ir tarnautojų užmokes-

tis, kuris dabar jau pasiekė 170 rublių per mėnesį, vienuolikajame penkmetyje padidės 13–16 procentų, kolūkietų darbo apmokėjimas — 20–22 procentais. Susidarius sąlygoms ir sukauptus išteklius, numatyta laipsniškai didinti minimalų darbo užmokestį iki 80 rublių per mėnesį, kelti darbininkų ir tarnautojų atlygius ir algas, pirmiausia gamybinės liaudies ūkio šakose. Šių priemonių įgyvendinimui 1985 metais šalyje, pavyzdžiui, planuojama skirti apie 10 milijardų rublių.

Mūsų respublikoje darbininkų ir tarnautojų mėseninis atlyginimas per penkmetį vidutiniškai išaugs maždaug 22 rubliais, kolūkietų darbo apmokėjimas — 30 rublių.

Didelę reikšmę tarybinio žmonių gerovei turi visuomeniniai vartojimo fondai. Ši specifinė, komunistinės visuomenės daigus puoselėjanti nacionalinių pajamų paskirstymo forma vystoma visų sparčiausiai. Ji padeda mažinti asmeninių pajamų skirtumus, išlyginti žmonių padėtį visuomenėje. Iš visuomeninių vartojimo fondų tenkinami tokie svarbūs gyventojų poreikiai, kaip mokymas ir kvalifikacijos kėlimas, medicininė pagalba, socialinis aprūpinimas, išmokamos pensijos ir įvairios pašalpos, stipendijos, teikiamos subsidijos vaikų ikimokyklinėms įstaigoms ir t. t. Visuomeniniai vartojimo fondai per vienuoliką penkmetį res-

publikoje padidės, skaičiuojant vienam gyventojui, penktadaliu. 1985 metais keturių žmonių šeima iš jų teks vidutiniškai daugiau kaip po du tūkstančius rublių.

Partija paruošė naują priemonių programą, kurioje numatoma padidinti valstybės pagalbą šeimoms, turinčioms vaikų, ir jaunavedžiams, toliau gerinti dirbančių moterų darbo, buities ir poilsio sąlygas, tobulinti socialinį aprūpinimą. Realizuojant šią programą, šiomis dienomis paskelbti atitinkami TSKP Centro Komiteto ir TSRS Ministrų Tarybos nutarimai. Įvedamos iš dalies apmokamos atostogos dirbančioms motinoms kūdikiui prižiūrėti, kol jam sukaks vieneri metai, didinamos senatvės ir invalidumo pensijos ir t. t.

Atskirai reikia pažymėti priemones liaudies vartojimo prekių gamybai plėsti ir jų kokybei gerinti. Atsižvelgiant į gyventojų perkamosios galios nuolatinį kilimą, taip pat į kai kuriuos sunkumus, su kuriais susiduriama pastaruoju metu aprūpinant gyventojus prekėmis, ši problema įgauna itin svarbią reikšmę. Be aprūpinimo maisto produktais programos, kuri šiuo metu rengiama, reikia taip pat paminėti lengvosios pramonės struktūros tobulinimą. Vienuolikajame penkmetyje sparčiau bus plečiama siuvimo pramonės, dirbinių, ypač vaikams, taip pat odinės avalynės ir žaliavos jai gamyba. Toliau didės gerą gyventojų paklausą turinčių prekių išleidimas mašinų gamybos ir metalo apdirbimo bei kitų pramonės šakų įmonėse.

Realizuojamas svogūnų derlius

Raguvelės tarybinis ūkis užsiima svogūnų auginimu. Siemet šia daržo kultūra buvo apdodinta 30 hektarų. Svogūnų priežiūra ir derliaus nuėmimas, kuris šiuo metu pačiame įkarštyje, reikalauja kruopštumo ir atidos. Vieni pirmųjų savo prižiūrėjimo plotus sulvarkę Juozas Miškinis, Salomėja Simėnienė, Vladas Skukauskas, Antanas Krisiūnas bei dar apie trisdešimt raguveliečių.

Pirmosios svogūnų siuntos jau iškeliavo į Vilniaus, Tauragės, Klaipėdos daržovių perdirbimo fabrikus. Siemet raguveliečiai pramonę turi patiekti 200 tonų svogūnų. Jau dabar aiškiai matyti, kad valstybinė užduotis bus įvykdyta su kaupu.

L. Vilimas

Labai svarbus darbo žmonių gyvenimo lygio rodiklis — jų aprūpinimas butais. Dešimtojo penkmečio metais vien mūsų respublikoje būtų sąlygos pagerinti daugiau kaip 700 tūkstančių gyventojų. Šios „investicijos žmogui“ mūsų šalyje labai didelės: kiekvieno buto statyba valstybei atsieina vidutiniškai apie dešimt tūkstančių rublių, o jo nuoma nepadengia nė butų fondo eksploatavimo išlaidų. Mūsų miestai ir gyvenvietės bus statomi dar kompleksčiau, daugės naujo tipo gyvenamųjų namų su tobulesniu butų išplanavimu, geresnėmis jų eksploatavimo sąlygomis. Sparčiausiai numatoma plėsti butų statybą kaime.

Vienuolikajame penkmetyje daug bus padaryta vystant liaudies švietimo sistemą, ugdat socialistinę kultūrą ir meną, tobulinant

sveikatos apsaugos sistemą darbo žmonių poilsio organizavimą. Per ateinančius penkerius metus planuojama pastatyti respublikoje apie 30 ligoninių bei atskirų jų korpusų, ir tuo būdu lovų skaičių ligoninėse dešimčiai tūkstančių gyventojų padidinti iki 128 palyginti su 119 lovų, kurias turėjome praėjusiais metais. Paskutiniaisiais penkmečio metais jau 63 procentai vaikų mieste ir 27 procentai kaime galės lankyti darželius-lopšėlius.

Nuoširdžiai pritardami TSKP XXVI suvažiavimo priimtai tolesnio šalies ekonominio ir socialinio vystymo programai, darbo žmonės vieningai išreiškia savo pasiryžimą negailėti jėgų iškeltiems uždaviniams įgyvendinti. Mės žinome: geriau dirbsime — geriau gyvensime.

(ELTA)

Konkursui „Žmogus — žemės šeimininkas“

Iš ciklo „Levaniškėčiai“

Reta profesija

Tautvydas Kontrimavičius

Vienmarškinis, retkarčiais nubraukdamas prakaito lašus nuo kaktos, jis maitino savo augintinius. Susikaupęs, nepastebėdamas nieko aplinkui, seikėjo miltus, avižas į lovius.

— Ką jums duoda šis darbas? — paklausiau. — Laimę, garbę ar tik pajamas?

— Jaunystę sugrąžino darbas, — išgirdau Broniaus Savicko atsakymą, kurį patvirtino gyvos ir žvalios šio žmogaus akys.

Jis buvo kolūkio pirmininku, brigadininku, 17 metų prabėgo, dirbant kiaulių fermos vedėju. Rodos, gana — juk tiek jėgų kolūkiui atiduota. Bet kur tau! Neramus Broniaus charakteris. Nepanoro namie sėdėti.

Neįprastas mūsų dienomis Broniaus Savicko darbas: kolūkio arklīninkas. Kas tai — grįžimas į praeitį?

Viskas prasidėjo taip. Prieš keletą metų levaniškėčiai staiga susirūpino — trūksta arklīų. Darbiniai arkliai nuseno, kumeliukų niekas nebeaugina. O be arklīo neišsiversi.

Atsirado laisvesnė pastogė Užuraisčių kaime, ir štai daugiau dešimties jaunu, grakščių kumeliukų šokinėja garde. Bronius Savickas, seniai išėjęs į užtarnautą poilsį, praeidamas pro gardą dažnai sustodavo, ir pamiršęs laiką, stebėdavo užtelėjusius kumeliukus. Džiugino akį kumeliukai, todėl daug negalvojęs sutiko, kai pernai rudenį jam pasiūlė: „Prižiūrėk, laiko turėdamas, kumeliukus“.

— Ką daryčiau dabar be

jokio darbo. Sveikatos yr, darbas prie širdies. Nelaučiau, kad senstu, — šelmiškai mirteli Bronius.

Pernai rudenį, kai trūko pašaro, pats iki šalnų ėjo kasdien su dalgiu pakrūmėm ir šienavo, ruošė kumeliukams žiemai maistą. Nors ne kažin kiek ten prisienavo, bet vis paspartis.

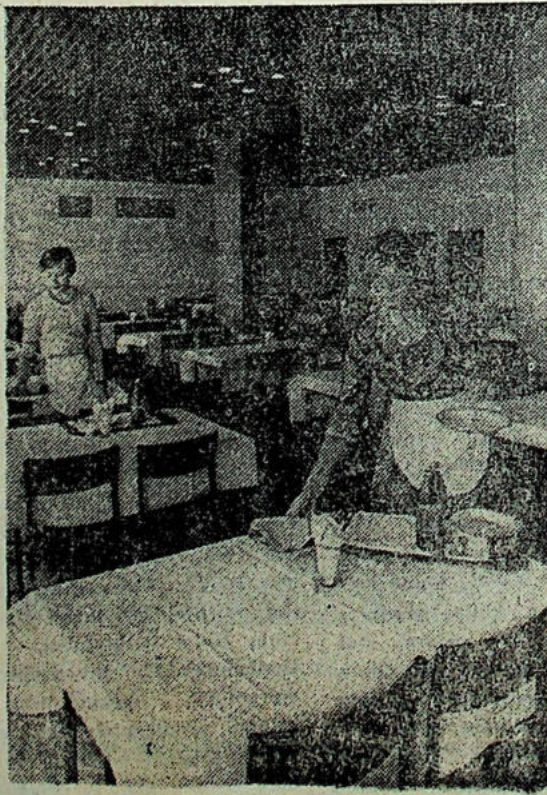
— Apart kumeliukų, dar šimtą dešimt veislinių telyčių pašeriu. Anūkus arklīukų pažūrėt atsivedu... Nebaiktūs kumeliukai — čiupinėk, glostyk... Prie žmonių įpratę...

Praeitą žiemą levaniškėčiai vaikai su mokytoja Zilvile Riškiene susiruošė aplankyti „dėdės Broniaus augintinius“. Nunešė avižų. Manė — bus neregėtas skanėstas kumeliukams. Bet kur ten — ne naujiena. Pasirodo, avižų — po porą kilogramų kasdien Bronius kiekvienam sušeria.

— O kas bus, kai šitie užaugs? — pasidomėjau.

— Užaugs — naują pa-mainą gausiu. Šitie kitą pavasarį jau prie darbų stos, — meiliai glosto arčiausiai prilindusiam kaklą Bronius.

Kolūkio arklīninkas — dabar reta profesija. Tur būt, kaip anksčiau mechanizatorius. Bet labai reikalinga. Juk ne tik Levaniškyje, bet ir kituose kolūkiuose arklīs — nepamainomas darbininkas sodybinuose sklypuose. Matyt, po kiek laiko kiekviena kolūkyje bus žmogus, kuris, kaip levaniškietis Bronius Savickas, augins keturkojus laukų darbininkus.

Kauno „Centrolito“ liejyklos administracija, prūsų jungos komitetas daug dėmesio skiria kolektyvo darbo sąlygų gerinimui, sveikatos apsaugai. Puikus sveikatinimo kompleksas metalurgams pastatytas Kauno marių pakrantėje. Čia vienu metu ilsisi ir gydomi 170 žmonių.

NUOTRAUKE: profilaktinio ugdymo.

A. Sabaliausko nuotr. (ELTA)

KOLEKTYVINIS DARBAS

2 spal. 1981. VIII. 20

Akiuotojų konkursas

Sodininkystės tarybinuose ūkiuose viena iš svarbių gamybos šakų yra sodininkystė, vaismedžių auginimas. Bet medelyno darbo rezultatai dažniausiai priklauso nuo gerai organizuoto vaismedžių aikiavimo. Diegiant geriausių akiuotojų patyrimą ir gerinant akiavimo rezultatus respublikos vaismedžių medelynuose ir buvo organizuotas mūsų Sodininkystės tarybinio ūkio akademinis konkursas. Į šį konkursą buvo pakviestos geriausios akiuotojos ir apsišėjusios iš Lietuvos žemės ūkio akademijos mokytojos ir mokytojos. Kauno Mičurino tarybinio ūkio-technikumo, Šiaulių, Vilniaus, Jurbarko ir Panevėžio rajonų. Dalyvavo ne tik sodininkystės tarybinio ūkio, bet ir kitų žinybų medelynų darbuotojai.

Akiavimo konkursas tęsėsi 3 valandas. Per tą laiką reikėjo įkišti 500 poskiepių. Balai buvo skiriami už akiavimo kokybę: akučių išplovimą, įstatymą, aprišimą ir darbo įrankių paruošimą, už skiepauglių taupų panaudojimą, darbo spartą. Pagrindinis vertinimo kriterijus — kokybė.

Pagal laiką pirmos darbą baigė Jurbarko rajono Mičurino sodininkystės tarybinio ūkio akiuotojos. Kauno Mi-

čurino tarybinio ūkio-technikumo ir mūsų ūkio akiuotojos buvo antros. Tačiau kauniečių darbas visai nebuvo vertinamas, nes jame rasta daug broko.

Susumavus galutinius rezultatus, pirmoji vieta ir 70 rublių piniginių premijų atiteko mūsų ūkio akiuotojai Vladai Rozgieniei, o 50 rublių premija — apsišėjusiai Vandai Agafonovai. Antroji vieta teko Jurbarko rajono Mičurino sodininkystės tarybinio ūkio ir trečioji — Vytenų sodininkystės-daržininkystės bandymų stoties atstovėms.

Mūsų ūkiui teko ir perelnamasis prizas. Šis prizas pasiliks visam laikui, nes mūsų šauniosios akiuotojos Vlada Rozgienie ir Vanda Agafonova pelnė I-ąją vietą respublikiniame vaismedžių akiuotojų konkurse trečią kartą iš eilės.

Kitų metų konkurse ruošiamasi darbą galutinai vertinti ir vietas paskirstyti maždaug tik po 25 dienų, t. y., po akučių prigijimo patikrinimo.

Po konkurso jo dalyviai ir svečiai apžiūrėjo medelyną, vaikščiojo A. Vienuolio takais.

R. Lesnikauskienė
Sodininkystės tarybinio ūkio
pirminės partinės
organizacijos sekretorė

Skaitytojų laiškai

Šiais metais mūsų laikraštyje paskelbtas „Lenino keliu“ kolūkio ir laikraščio „Kolektyvinis darbas“ redakcijos konkursas „Žmogus — žemės šeimininkas“ susilaukė skaitytojų atgarsio. Išspausdinome vaizdelius, šiltus pasakojimus, atsiųstus konkursui. Juos parašė Sodininkystės tarybinio ūkio darbuotoja Janina Cibienė, Pasvalio tarprajoninės veislininkystės įmonės Anykščių filialo vyr. zootechnikė V. Andriūškevičienė, pedagogas J. Danilavičius ir kiti. Ypač šauniai padirbėjo Anykščių 2-os vidurinės mokyklos vienuoliktoji klasė moksleiviai Tautvydas Kontrimavičius, gražiai užsimojęs šiam konkursui parašyti visą ciklą pasakojimų apie Levaniškio kolūkio žmones. Skaitytojams jau pateikėme penkis šio autoriaus apybraižėles. Laukiame ir kitų skaitytojų rašinių šiam konkursui, pasakojimų apie savo kolektyvo narius.

Norėtume, kad daugiau skaitytojų dėmesio susilauktų puslapyje „Mokykla, šeima, visuomenė“ besimezgantis pokalbis apie jaunąjį specialistą, jo vietą kolektyve, jauniems specialistams išky-

lančius sunkumus. Pokalbis balandžio 16 dienos 45 numerio pradžioje pradėjo mokytojas J. Danilavičius, o laikraščio skaitytojai pratęsė kituose „Mokykla, šeima, visuomenė“ puslapiuose. Kviečiame savo mintimis pasidalinti visus skaitytojus ir ypač, jaunuosius specialistus.

Nemažai į redakciją laiškų ateina buities, aplinkos tvarkymo temomis. Štai svėdasiečiai liko nepatenkinti, kad, tvarkydami prekybos kompleksą aplinką, sėdami žolę, sodindami geles, prekybos darbuotojai nepagalvojo apie taką, kuriuo vaikščios pirkėjai. Atsakydamas į šį laišką, Anykščių autokelių eksploatavimo linijinės valdybos viršininkas R. Kuzma redakcijai pranešė: „Svėdasų prekybos centro aplinka bus baigta tvarkyti

š. m. rugpjūčio mėnesį. Saligatvis per žalią veją buvo planuotas. Jis bus nutiestas, gavus papildomai šaligatvio plytelių“.

R. Aukštaitis laiške redakcijai skundėsi nesutvarkytu, duobėtu keliu Burbiškis — Leliūnai, ypač nuo Klikūnų kaimo. Jis rašė: „Kelio atkarpą per Mačionių gyvenvietę reikia būtinai suprojektuoti ir pažvyruoti, nes palijus šio kelio atkarpos negali praeiti be aulinių batų. Kas brangiau atsieina: ar užlygti žvyru duobes, ar ištiesus metus tokiu keliu važinėjant gadinti techniką?“.

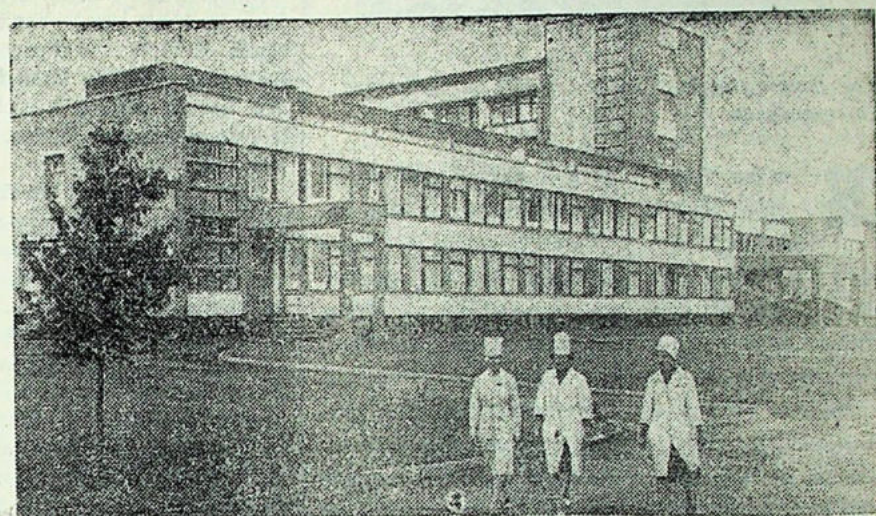
Atsakydamas į šį laišką, Anykščių autokelių eksploatavimo linijinės valdybos viršininkas R. Kuzma redakcijai pranešė: „Kelyje Burbiškis — Leliūnai šiuo metu duobės yra užpildytos žvyru,

busi suprojektuoti. Pagal XI penkmečio planą numatyta 1982 m. pradėti tyrimą, projektavimo darbus ir 1984—1985 m. atlikti kapitalinį šio kelio remontą. Po remonto bus užtikrintas autobusų eismas ištiesus metus.

Dėl kelio atkarpos per Mačionių gyvenvietę reikia pasakyti, kad šį kelio ruožą sudarė M. Melnikaitės kolūkio mechanizatoriai, kurie, nepaisydami esamų nuvažiavimų, iš laukų ir mechanizacijos klemo važiuoja nenustatytose vietose, teršia kelią purvu. Tuo pačiu yra pažeidžiamas LTSR Ministrų Tarybos nutarimas, kuriame nurodoma, kad automobilių keliai ir visi jiems priklausantys statiniai yra valstybės nuosavybė ir kelio dangos gadinimas yra draudžiamas“.

Reikia tikėtis, kad M. Melnikaitės kolūkio valdyba į tai atkreips dėmesį.

M. Telksnytė

Silalėje duris atvėrė nauja centrinė ligoninė. Ji pastatyta už komunistinių šeštadienių lėšas. Ligoninėje 210 lovų. Ji aprūpinta modernia medicinine aparatu ir įrengimais. Čia dirba 59 gydytojai ir 135 vidurinio medicininio personalo specialistai. B. Aleknavičiaus nuotr. (ELTA)

Gerbiamas Gervazai Pyla,

Vieną gražią vasaros dieną mes, būrys vyrų ir moterų, gyventojų tarpe vadina- mų alimentininkais (nemanykite, kad mus toks pravar- džiamas džiugina), susibėgom draugėn ir nusprendėm į jus pagalbos kreiptis kolektyviniu laišku. Įgrįso mums nuolatiniui įvairių pareigūnų spėjimai ir išspėjimai, kad mes nenorime mokėti priteis- tų alimentų savo vaikams, kad dėl to kai kurie vengia- me darbo, slapstomės nuo teisengumo akies, neturime pastovios gyvenamosios vie- tos. O, jūs manote, didelis malonumas kas mėnesį ne- teikti trečdaliai ar pusės atly- ginimo? Gerai, kai tik vie- nam vaikui atskaičiuoja ali- mentus — vis dar šiek tiek

lieka rublių buteliukui, o jei- gu pinigų laukia kokie trys — visai striuka. Kodėl, pa- prastai, žmogaus nesmerkia už tai, kad jis ko nors ne- mėgsta. Mes nemėgstame auginti vaikų, jais rūpintis, nes neturime tam pašaukimo. Mūsų hobi — laisvas lyg paukščio skrydis gyvenimas, be jokių suvaržymų ir parei- gų. Negi tai blogai?

Gervazai Pyla, laiško pa- baigoje mes nurodysime apy- tikslus savo adresus, atvy- kite pas mus kiekvieną atski- rai, išklauskite mūsų var- gus ir jūs įsitikinsite, kaip mums sunku mokėti tuos priteistus alimentus vaike- liams. Todėl ir nemokame. Padėkite mums, nes vaikų išlaikymui pinigų atskai- ty-

mas iš atlyginimo yra pats nemaloniausias faktas mūsų gyvenime. Mes jums akivaiz- džiausiai įrodysime, kad ge- riau jau žiogus gaudyti lau- kuose, negu pusvelčiui dirbti.

Akilina Bartusevičienė, gyvenanti Seimyniškių apylinkėje, Naujonių kai- me.

Bronius Zitkevičius, pri- siregistravęs Kurklių apyl., Kalinuvkos kaime, šiuo metu nuo per dide- lių vynioko dozių taisan- tis sugadintą sveikatą. Algimantas Preigauskas, prisiregistravęs Svėdasų apyl., Būtėnų kaime, ta- čiau tikrąją gyvenamąją vietą laikantis didžiausia paslaptimi, todėl pagei- dauja sunkią jo dalį palengvinti be jo. Stasys Grižinauskas, gy- venantis Seimyniškių apylinkėje, Vikonių km. Vytautas Versulis, nepri- siregistravęs, bet galima sutikti prie gastronomo ar gėrimų parduotuvės. Genovaitė Sapokienė, gy- venanti „Svyturio“ kol- ūkyje, Vikonių kaime.

P. S. Tikslaus vaikų skai- čiaus nepasakėme, kai atvyk- site, tai bendrai surokuosime, kiek kuriam jų tenka mums ant sprando.

Kai noriu — rimtai dirbu, jei noriu — tinginiauju...

Dar ne vienas žmogus, per daug nesistengiantis ran- kelių varginti darbu, šitaip pradeda savo įprastinę gies- melę. O impulsą tokiai me- lodijai ir linksmybėms daž- niausiai gauna tas, kuris tik ir ieško progos svaigalų stik- leliui išlenkti. Atvirai pasa- kius, tokių progų nevengia Cerniachovskio kolūkio kol- kietis Antanas Sereičikas.

Nors šis vyras ūkyje dirba neseniai, tačiau savo „nuo- pelnais“ jau stebina kitus. Pats didžiausias iš jų — tai sugebėjimas operatyviai veik- ti: kai tik gauna atlyginimą, tad ir skuba abu su žmona į miestą „paūžti“. Kartais šioms linksmybėms pakanka vienos dienos, o kai kada prisireikia ir keleto. Neseniai Antanas savo

gastrolį įspūdžius buvo pri- verstas papasakoti ūkio drau- giško teismo posėdyje. Drau- giškas teismas Sereičiką per- spėjo, jog reikia atsisakyti skrajūnų gyvenimo praktikos, rimtai dirbti ir gyventi.

S. Mikšys

Cerniachovskio kolūkio draugiško teismo pirmininkas

Originalumo mėgėjai

Anykščių miesto J. Biliū- no g-vės namo Nr. 8, 37 buto nuomininkė Emilija Ražins- kienė labai vertina origina- lumą. Jos nuomone, būti ori- ginaliu — tai gyventi kitaip, negu gyvena kiti žmonės. Puoselėti ir palaikyti tvarką ir švarą savo komunaliniame bute — įprastas reiškinys ir savaime suprantamas daly- kas. To reikalauja ir komu- naliųjų butų nuomininko tai- syklės. O jei butą paversti šiukšlynu ir netvarkinga lan- dyne, jau iš karto būsi ma-

tomas ir vienaip ar kitaip at- kreipsi žmonių dėmesį. Ir ne tik netvarka išgarsino savo butą Ražinska. Jame susi- rinkusių mėgėjų išgerti ala- sas seniai jau įgrįšęs rami- bės norintiems kaimynams. Kai atsibosta liūnintis sa- vo bute, Emilija kai kada persikelia į tokį pat netvar- ka garsėjantį Boleslovo Kup- rio kambarį (J. Biliūno g-vė 29-1). Ir čia kaimynai pri- versti ieškoti sau ir vaikams šiuokšlynu ir netvarkinga lan- dyne, jau iš karto būsi ma-

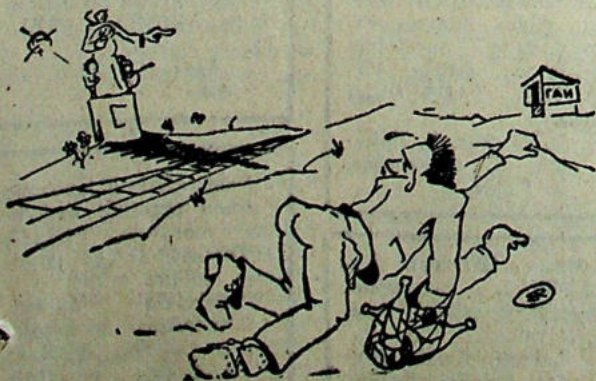
besklindančio triukšmadarių alaso. Konkurentų ramybę ki- tiems padrumsti, sako, ne- stinga ir kituose Anykščių miesto mėlynanasių susibūri- mo užieigose.

Ar neateis tik kartais toks momentas, kai originalumo demonstruotojams bus aiš- kiai pasakyta, kad su „jau- kia“ pastoge laikas atsisvei- kinti.

V. Spygliūnė

KOLEKTYVINIS DARBAS

3 psl. 1981. VIII. 20

Alimentininkas.

R. Breskaus piešinys

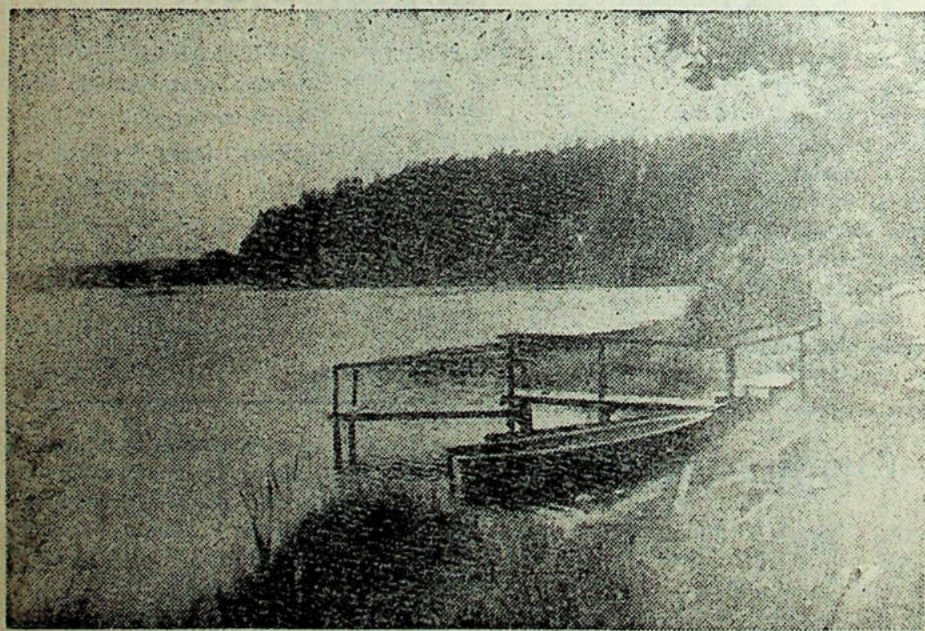
Duona ir grožis — vienose rankose

Okto moterų tarybos narės apžiūri pavyzdingiau tvarkomas sodybas.

Dar jau niekam nenka abejoti, kad žmogui geriau sėkasi darbas ten, kur yra sudarytos geresnės darbo ir buities sąlygos, kur jauki, skoninga aplinka. Tuo galima įsitikinti ir „Lenino keliu“ kolūkyje, kur gamybinei sanitarijai, aplinkos tvarkymui, darbo ir buities sąlygų gerinimui skiriamas labai didelis dėmesys. Gražiai tvarkomasi mechanizacijos kieme, kur pasodinta daug medelių, įrengti gėlynai. Gėlės puošia ir dispečerinės pastatą, kolūkio kultūros namus ir kontorą. Daugėja

ūkyje ir pavyzdingai tvarkomų sodybų. Kunigiškių gyvenvietėje gražiai tvarkoma Baltušų, Vetenkių, Vaitkūnų gyvenvietėje — Banių, Paršonių ir kitų kolūkiečių gyvenamųjų namų aplinka. Čia visuomet žydi gėlės, gražiai įrengtos žaliosios vejos. Kolūkyje žemdirbių mėgstama poilsio vieta — tvenkinys Jotkonių kaime. Čia kiekvienas gali prie dirbtinio tvenkinio pailsėti, pažvejoti. Netolimoje ateityje dar viena poilsio vieta bus įrengta ir Vaitkūnų kaime. Taip pat bus įrengtas kolūkio parkas.

Dirbtinis tvenkinys Jotkonių kaime — žemdirbių poilsio vieta.

Vyt. Bagdono nuotraukos

UŽSIENYJE

○ Kasmet Italijos pramonės įmonėse, statybose įvyksta maždaug po vieną milijoną 200 tūkstančių nelaimingų atsitikimų, žūna apie 2,5 tūkstančio žmonių. Tai pranešė Italijos chemijos pramonės darbo žmonių vieningosios profesijų federacijos sekretoriatas.

○ Per pastaruosius 12 mėnesių, kaip rodo Argentinos vyriausiosios statistikos ir tyrimų valdybos paskelbti duomenys, kainos šioje šalyje padidėjo beveik 105 procentais. Tik liepos mėnesį pragyvenimas pabrango daugiau kaip 10 procentų.

○ Daugiau kaip 50 žuvusių, per tūkstantį sužeistų ir sužalotų visam gyvenimui, apie 2 tūkstančius suimtų,

materialinė žala, skaičiuojama milijonais svarų sterlingų. — tokie Anglijos konservatorių vyriausybės kolonijinės politikos Šiaurės Airijoje rezultatai per pastaruosius keturis mėnesius.

○ Pietų Afrikos Respublikoje labai skiriasi baltųjų ir afrikiečių darbo apmokėjimas. Antai šių metų kovo mėnesio vidutinis darbo užmokestis sudarė 1000 randų baltiesiems ir 220 randų afrikiečiams.

○ Alžyre aktyviai kovoama su slenkančiu Sacharos dykumos smėliu. Sodinant miškai taip pat apsaugos stepių rajonus nuo niokojančio dykumos karščio. Žaliosios juostos plotis sieks 20 kilometrų.

○ Brazilijos Paranos valstijoje — viename pagrin-

dintų kavos augtinio centry — šalnos sunaikino 140 milijonų kavamedžių. Pranešama, kad padaryta 50 milijardų kruzeirų (apie 500 milijonų dolerių) nuostolių ir kad ateinančiais metais Paranoje bus surinkta tik 30 procentų įprastinio kavos derliaus.

○ VFR parduotuvėse kasmet pavagiama prekių už 3 milijardus markių. Universalinėse ir savitarnos parduotuvėse dabar per metus užregistruojama apie 20 tūkstančių tokių nusikaltimų — 7 kartus daugiau, negu prieš 15 metų.

○ Vaikydamosi pelnų, JAV automobilių korporacijos tiekia į rinką prastos kokybės produkciją. Kaip praneša laikraštis „Volstrit džornel“, korporacijai „Krais-

ler“ teks pašalinti taisyklą 110 tūkstančių parduotų naujo modelio automobilių. Juose aptikti dideli defektai stabdymo sistemoje.

○ Diskriminacinė prekybinė-ekonominė Vakarų politika jaunų besivystančių valstybių atžvilgiu labai pragaištingai atsiliepia jų vystymuisi. 1970—1978 metais industrinių kapitalistinių šalių prekių eksportas į besivystančias šalis padidėjo beveik trigubai, o importas iš jų praktiškai nepakito.

○ VFR teritorijoje dabar veikia 75 neofašistinės organizacijos. Šį skaičių pateikė savo pranešime vidaus reikalų ministras G. Baumas. Tačiau demokratinė visuomenė yra įsitikinusi, kad jų yra mažiau mažiausiai dvigubai daugiau.

(TASS-ELTA)

Medicinos klausimais

Enteroblozė — tai apsikrėtimas mažomis kirmėlaitėmis, kurios liaudyje vadinamos spalinėmis. Šioms kirmėlaitėms žmonės užsikrečia nesilaikydami asmens higienos taisyklių.

Patekę į žarnyną kiaušiniai vystosi ir per dvi savaites išauga jau subrendusios kirmėlės. Gyvena jos plonųjų žarnų apatinėje dalyje ir storioje žarnoje. Žmoguje vienu metu jų gali būti iki kelių tūkstančių. Subrendusios patelės kiaušintų dėli išlenda iš žarnyno ant kūno paviršiaus apie išelnamąją angą. Viena kirmėlė padeda nuo 10 iki 12 tūkstančių kiaušinėlių. Padėjusios kiaušintus spalinės žūsta.

Dėdama kiaušintus patelė sukelia labai stiprų odos ir gleivinės niežėjimą. Kasydamasis vaikas užteršia pirštus, ypač panages, patalynę ir kitus daiktus. Vaikai ne-

švariomis rankomis užteršia žaislus.

Spalinės dėli kiaušintų dažniausiai išlenda vakare ar naktį. Ant žmogaus kūno padėti kiaušiniai subręsta per 4—6 val. Tokiu būdu per neplautas rankas labai greitai galima užsikrėsti pačiam nuo savęs.

Be varginančio niežėjimo, spalinės sutrikdo vaiko miegą, sukelia neurastenijas, galvos, plavo skausmus, gleivinės uždegimus. Nuo kasy-

mos neretai odoje susidaro įbrėžimai, pūliniai. Jos gali sukelti ir aklosios žarnos (apendikso) uždegimą.

Vaikų užsikrėtimas spalinėmis rodo, kad kai kur dar nesilaikoma elementariausių higienos taisyklių: neplaučiamos rankos pasinaudojus tualetu, grįžus iš žaidimų aikštelių, prieš valgį, kad deramai nekovoja su žalingais vaikų įpročiais dėli žaislus į burną, kramtyti nagus, čiulpti pirštus. Visų šių

reikalavimų būtina laikytis kiekvienoje šeimoje. Iki mokymų vaikų įstaigose.

Spalinių amžių neviršija vieno mėnesio. Jei per tą laiką vaikai iš naujo neužsikrėstų, jie pasveiktų nuo šių parazitų per mėnesį. Nesilaikant sanitarinių higieninių taisyklių, vaistai duoda tik trumpalaikį efektą.

J. Dmuchauskienė
Laborantė parazitologė

Redaktorius ST VINCIONAS

VLADUI SKUPIUI

Tegu mūsų nuoširdūs užuojautos žodžiai nors mažą dalelę sumažina begalinį skausmą, mylimai motinai mirus.

„Atžalyn“ kolūkio Kavarsko ir Girėlos termų darbuotojai

Tragiškai mirus JONUI KIRSAI, nuoširdžiai užjaučiame velionio tėvus ir artimuosius.

„Gintaro“ kolūkio Janušavos laukininkystės brigados kolūkiečiai ir brigadininkai

STASIUI MASIULIUI

Nuoširdžiai Jus užjaučiame dėl brangaus tėvelio mirties.

J. Biliūno gatvės namo Nr. 10 IV laiptinės gyventojai

Anykščių MEV darbuotojų kolektyvas, pirminė partinė ir profesijinė organizacijos reiškia nuoširdžiai užuojautą JONUI MASIULIUI dėl jo tėvelio mirties.

Mirus brangiam tėveliui, gilaus liūdesio valandą daug nuoširdžių užuojautos žodžių VYTAUTUI LADAUSKUI skiria

R. Zlatkus, V. Baltakys, A. Čerkauskas, A. Račas.

Mirus LEONUI LADAUSKUI, nuoširdžiai užjaučiame velionio žmoną ir vaikus.

Lalienė, Binklė, Račai, Janūllai, Baltušnikienė

LEONUI LADAUSKUI

mirus, nuoširdžiai užuojautą jo šeimai ir artimiesiems reiškia LSD Troškūnų skyriaus sodininkai.

Nuoširdžiai užjaučiame STASI KIRSAI, tragiškai mirus broliui JONUI.

„Gintaro“ kolūkio mechaninių dirbtuvių statybinkai

Leliūnų pradinės mokyklos mokytojai

JULIJA JUODGALVIENEI Nuoširdžiai užjaučiame skausmo valandą, mirus mylimai motinai.

Debeikių apylinkės LDT vykdomasis komitetas

ALDONAI RIBOKIENEI

Nuoširdžiai Jus užjaučiame dėl brangaus tėvelio mirties.

K. Staro kolūkio Vaušokėnų verslių fermos darbuotojai

Dėl brangios motinos mirties nuoširdžiai užjaučiame ALBINĄ GIMBUTĮ.

„Aušros“ kolūkio valdyba

Nuoširdžiai užjaučiame Leliūnų pradinės mokyklos mokytoją JULIJA JUODGALVIENEI, mylimai motinai mirus.

Debeikių vidurinės mokyklos mokytojai ir Cėkonų pradinės mokyklos mokytoja V. Tamulevičienė

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemių ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникияйского районного комитета КП Литвы и Аникияйского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuvės Anykščių skyrius, Pergalės 35. Spaudė Ukmergės spaustuvė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacinė mašina. Indeksas 87262. Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tlr. 11.267 Užsak. Nr. 1337